

Onuncu Söz’de, ahiret gününe iman

Abdullah Bey: “Ahiret günü ile Allah’ın isimleri arasında nasıl bir bağlantı vardır? Risâle-i Nur’da bu mesele nasıl açıklanıyor?”

Bediüzzaman Hazretleri Risâle-i Nur’da birçok yerde ahiret gününü, mahşeri ve ebedî saadeti Allah’ın isimleri ile sıkı bir bağlantı içinde izah ediyor. Bu konuda başı ise Onuncu Söz çekiyor. Onuncu Söz’de tefsiri yapılan âyet: “Şimdi bak Allah’ın rahmet eserlerine: Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor. Bunu yapan, elbette ölüleri de öylece diriltecektir; O her şeye hakkıyla kadirdir”¹ âyetidir. Bu âyete göre bakmamız ve dikkat etmemiz gereken rahmet eserleri, yeryüzündeki baş döndürücü canlılıktır. Sonbaharda ölen veya kış uykusuna yatan canlılar, ilkbaharda yeniden rengârenk diriliyorlar. Ve bize ahiret günü dirilişinin binlerce örneğini teşkil ediyorlar. Yeryüzünü gözümüz önünde böyle her sene diriliş tufanına çeviren bir Kadir-i Rahim, elbette vaat ettiği gibi ölen insanları da diriltecektir.

Bediüzzaman’a göre yeryüzünü bir yaratılış saltanatına çeviren her bir isim, aynı zamanda ahiretin varlığını da ispat ediyor. Meselâ, kemalatını göstermek için kâinatta her bir şeyi terbiyesine alan ve her bir mevcudu olması gereken en güzel biçimde terbiye eden Rab ismi, ahiret gününden haber veriyor ve mahşeri ispat ediyor. Nitekim en güzel bir terbiye ile yarattığı insanın bir kısmı kâinatın bir yüksek gaye ve maksat için yaratıldığını anlıyor, söz dinliyor, iman ve ibadetle âlemlerin Rabbine itaat ediyor; bir kısmı söz dinlemiyor, âlemlerin Rabbinin bu yüksek otoritesini tanımıyor, isyan ediyor. İşte iman ve ibadetle emre itaat eden mü’minleri mükâfatlandırmak, isyan ve itaatsizlik gösteren kişileri ise cezalandırmak Rab isminin gereğidir. İşte bu mükâfat ve ceza ahirette söz konusu olacaktır.²

Keza Kerim ve Rahim isimleri de ahiretin varlığını isbat ediyor. Nitekim yaz kış herkes bilir ki, yaratılıştaki taşkın bir cömertlik vardır. Yeryüzü bilhassa bahar ve yaz mevsimlerinde bir ziyafet sofrası gibi cömertçe ve mükellef bir biçimde had ve hesaba gelmeyen rızıklarla donatılıyor. Bu ulvî ikramlar bize eşsiz bir Kerem elini ve benzersiz bir Rahmet elini gösteriyor. Dünyada taşan ve dünyaya sığmayan bu sonsuz kerem ve rahmet, şükür ve hamd ile hürmet eden mü’mini saadet-i ebediyeye dâvet ediyor. Şükretmeyen hürmetsizler için de bir ceza yurdunun olduğu açıktır.³

Keza Hakîm ve Adil isimleri de ahiretin varlığını ispat ediyor. Nitekim bütün

mevcudatta eşsiz bir intizam, adalet, düzen, mizan ve hikmet hüküm sürmektedir. Adalet, düzene ve hikmete uygun davrananlar için mükâfat, uygun davranmayan, küfür ve tuğyanla isyan eden edepsizler için ise ceza olması bizzat adaletin ve hikmetin gereğidir. Oysa çoğu zaman o eşsiz adaletin ve hikmetin çok azı bu dünyada görülüyor. Zalimin ceza görmeden, mazlûmun da hakkını almadan bu dünyadan göçüp gittikleri çok oluyor. “Demek, bir mahkeme-i kübrâya, bir saadet-i uzmâyâ bırakılıyor.”4

Keza Mucib ismi de ahretin varlığını isbat ediyor. Nitekim en aşağı bir canlının en aşağı bir ihtiyacını görüp duâsına cevap veren, şefkatle kabul eden ve istediğini en güzel biçimde veren sonsuz merhamet sahibi bir Rab, Hazret-i Muhammed (asm) gibi en büyük bir kulunun ve en sevgili bir elçisinin, en büyük ve umumî bir ihtiyaç için yaptığı duâyı elbette işitir, cevap verir ve ebedî saadeti yaratmak suretiyle kabul eder. Öyle ki, onun istediğini bütün mevcudat da istiyor ve “Oh, evet yâ Rabbenâ! Ver; duâsını kabul et. Biz de istiyoruz” diyorlar. Böyle umumî bir duâyı kabul ederek ebedî saadet yurdunu yaratır. Öte yandan zaten, “Eğer sen olmasaydın, kâinatı yaratmazdım”5 hadis-i kudsîsinden anlıyoruz ki, Allah katında O’nun varlığı bu dünyanın varlığının sebebidir. Öyleyse O’nun duâsı ve ibadeti de öteki dâr-ı saadetin açılmasına sebeptir. 6, Cemil ve Baki isimleri de ahiretin varlığını isbat ediyor. Nitekim bütün kâinatı emrine itaatkâr kılan bu yüksek, bu güzel ve bu haşmetli rububiyet, dünyadaki faniyat üzerinde durmaz, dünyadaki fani güzelliklerle yetinmez; ebedî, daimî, sonsuz ve baki bir yurt yaratır. Nitekim her gün dolup boşalan bir sergiden farksız olan bu muhteşem saltanat gösteriyor ki, bu saltanatın arkasında, o muhteşem ve ebedî saltanata lâayk ebedî saraylar, daimî meskenler, dünyada numuneleri görülen baki bağ ve bahçeler vardır. Çünkü eşya fani olmakla beraber, birçok cihetle beka ile alâkalıdır. Bu fani dünyada kayıtlar tutuluyor, resimler çekiliyor, görüntüler alınıyor. Giden eşyanın yerine tohumu baki kalıyor, hafızalarda sesi ve görüntüsü muhafaza ediliyor, amelî ve resmî baki kalıyor. Düşünün ki, en basit eşyada bu böyle ise; en yüksek hayat tabakasında bulunan insan, yaptıklarıyla, amelleriyle, vazifeleriyle başıboş değildir, insan denetlenmektedir, amelleri yazılmaktadır ve elbette beka ile alâkalı yaşamaktadır. Öyleyse sonsuz güzellikte bir beka yurdu yaratmış bulunan Cemil ve Baki olan Allah, kullarını oraya dâvet ediyor.7

Keza Hayy, Kayyum, Muhyi ve Mümit isimleri de ahretin varlığını isbat ediyor. Nitekim kışın kurumuş koca dünyayı baharda diriltten bir hayat verici hiç kimsenin gözünden kaçmıyor. Hayy, Kayyum, Muhyi ve Mümit olan Allah, insana dünyada hayat verdiği gibi, insanı öldürür; öldükten sonra da insana ahirette yeniden hayat verir.8

Dipnotlar:

1- Rum Sûresi: 50,

2- Sözlür, s. 65

3- Sözlür, s. 66,

4 - Sözlür, s. 66

5- Keşfü'l-Hafa, 2:164,

6- Sözlür, s. 72

7- Sözlür, s. 75,

8- Sözlür, s. 78-80